

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. september 2014
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Sultana Baig
Sagsnr.: 2014-0030-2426
Dok.: 1269477

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1400 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. august 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra (MFU) Troels Lund Poulsen (V).

Karen Hækkerup

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1400 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren svarer i svar på spørgsmål 1272, at "der stilles en række krav til formuleringen af spørgsmål til Retslægerådet, herunder at de er neutrale og f.eks. ikke kaptiøse eller ledende", og bliver de det alligevel skal de "afvises som irrelevante". Trods det svarer ministeren ikke i svar på spørgsmål 1273 på, hvilken konsekvens det får, hvis Retslægerådet ikke afviser et ledende spørgsmål, men alligevel besvarer det. Derfor bedes ministeren igen gøre rede for, hvad konsekvenserne er, hvis Retslægerådet besvarer ledende spørgsmål.”

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at det sigter til konsekvenserne for den videre behandling af en sag, såfremt Retslægerådet måtte have besvaret eksempelvis ledende spørgsmål.

Der kan i den forbindelse i det hele henvises til Justitsministeriets besvarelse af 11. juli 2014 af spørgsmål nr. 1272 og 1273 (Alm. del).

Som det således fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 11. juli 2014 af spørgsmål nr. 1272 (Alm. del), har Retslægerådet karakter af et rådgivende organ, der afgiver retslægelige erklæringer til brug for andre offentlige myndigheders sagsbehandling og afgørelser, jf. betænkning nr. 1196/1990 om Retslægerådet, side 69.

I den nævnte betænkning er bl.a. anført følgende:

”Retslægerådet har karakter af et rådgivende organ, der afgiver retslægelige erklæringer til brug for andre offentlige myndigheders sagsbehandling og afgørelser. I sager vedrørende fejl begået af personer inden for sundhedsvæsenet i forbindelse med deres faglige virksomhed er det f.eks. Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, der - eventuelt efter gennem Sundhedsstyrelsen at have indhentet en udtalelse fra Retslægerådet - træffer afgørelse i sagen, eller der kan være tale om, at domstolene bl.a. på baggrund af indhentede udtalelser fra Retslægerådet tager stilling til spørgsmål om straf og/eller erstatningsansvar.”

Som det endvidere fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 11. juli 2014 af spørgsmål nr. 1273 (Alm. del), kan indsigelser mod en udtalelse, som Retslægerådet afgiver, gøres gældende over for den myndighed, som skal træffe afgørelse i sagen.

Det påhviler således den hørende myndighed at tage stilling til, i hvilket omfang indholdet af en retslægelig erklæring skal lægges til grund for myndighedens afgørelse.

Det bemærkes i den forbindelse – som det også fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 11. juli 2014 af spørgsmål nr. 1272 (Alm. del) – at en forvaltningsmyndighed er forpligtet til at tilvejebringe et fyldestgørende faktisk og retligt grundlag for de afgørelser, myndigheden skal træffe. Dette følger af det såkaldte officialprincip (undersøgelsesprincippet), der gælder på ulovbestemt grundlag. Officialprincippetets formål er at bidrage til at sikre, at forvaltningsmyndighedernes afgørelser bliver materielt lovlige og rigtige. Det forudsætter ikke alene, at alle relevante forhold er belyst ved det foreliggende materiale, men også at oplysningerne er pålidelige. Er der tvivl om holdbarheden af et væsentligt faktum, hører det med til sagsoplysningen at søge denne tvivl afklaret, således at det ved en sædvanlig bevismæssig vurdering kan afgøres, om den pågældende oplysning kan lægges til grund for afgørelsen, jf. herved Hans Gammeltoft Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), side 447-450.

Hvis det således måtte ske, at Retslægerådet besvarer et ledende spørgsmål, må den hørende myndighed – i overensstemmelse med det ovenfor anførte – afgøre, hvilke sagsbehandlingsskridt dette måtte give anledning til ved den videre behandling af sagen hos myndigheden.